

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116225014
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8116225014.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu TATRAN Prešov, spol. s r.o., Hollého 3, 080 01 Prešov, IČO: 36 475 807, zastúpený JUDr. Branislavom Kahancom, advokátom, so sídlom Vajanského 33, 080 01 Prešov proti žalovanému: G. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX T., zastúpený JUDr. Katarínou Habiňákovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice, o neúčinnosť kúpnej zmluvy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 29C/243/2016-364 zo dňa 27.4.2022 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku o trovách konania.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol takto:

I. Určuje, že kúpna zmluva uzatvorená medzi L.. G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX T., R. X., rod. W., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX T. ako predávajúcimi a žalovaným G. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX T. ako kupujúcim, vklad ktorej bol povolený Okresným úradom Prešov - katastrálnym odborom pod V3309/2015, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v katastrálnom území T., t.č. zapísanej na LV č. XXX ako parcela Y. č. XXX/X o výmere XXX m² - trvalé trávne porasty je v rozsahu spoluvlastníckeho podielu L.. G. X., nar. XX.XX.XXXX a to X/X voči žalobcovi právne neúčinná.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Nárok na náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia neúčinnosť kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným ako kupujúcim a jeho rodičmi ako predávajúcimi k parcele registra C-KN XXX/X o výmere XXX m², zapísaných na LV č. XXX, k.ú. T., ktorej vklad bol povolený Okresným úradom v Prešove, katastrálnym odborom pod č. V 3309/2015.

Prvoinštančný súd žalobe vyhovel čiastočne, a to len vo vzťahu k otcovi žalovaného, L.. G. X. v rozsahu X/X. Žalobu vo vzťahu k matke, ktorá sa týkala ďalšej polovice prevádzanej nehnuteľnosti súd zamietol. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a dospel k závere, že v danom prípade obe sporové strany boli úspešné v rozsahu 50 %, preto nárok na náhradu trov konania stranám súd nepriznal.

Ako to vyplýva z obsahu spisového materiálu, výrok o určení, že kúpna zmluva v rozsahu 1/2 voči žalobcovi je právne neúčinná a výrok o zamietnutí uplatneného nároku v polovici sa stali právoplatné dňa 25.5.2022.

3. Proti výroku o náhrade trov konania v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V prejednávanej veci nepovažuje za svoj neúspech zamietnutie žaloby v časti, pretože v žalobe uviedol všetky rozhodné skutkové okolnosti podložené dôkazmi svedčiace o dôvodnosti jeho žaloby. V žalobe jasne uviedol, čoho sa žalobca domáhal. Komparáciou toho, čo bolo žalobcovi vo veci samej priznané a na základe akých skutkových okolností a tvrdenia strán sporu je možné dospieť k pomeru úspechu či neúspechu strán sporu.

V prejednávanej veci sa domáhal určenia neúčinnosti kúpnej zmluvy. Proti jeho žalobe prostriedkami procesnej obrany postupoval žalovaný. Prostriedky procesného útoku či obrany sú povinné strany sporu uplatniť včas. Žalovaný v priebehu celého sporového konania netvrdil a ani nepredložil súdu dôkaz o tom, aby bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - jeho rodičov, a to dlžníka L. G. X. a R. X. zaniklo a bolo vyporiadané spôsobom podľa § 149 ods. 4 OZ. Túto okolnosť žalovaný tvrdil až na poslednom pojednávaní, teda po viac ako po 5 rokoch od začatia sporu. Sám žalobca potvrdil, že ide o novú skutočnosť, ktorá do tej doby v konaní tvrdená nebola, nemá vplyv na dôvodnosť žaloby. Súhlasil alternatívne s tým, že by neúčinnosť v dôsledku tejto novej skutočnosti bola určená vo vzťahu len k polovici kúpnopredajnej zmluvy.

To, čo žalobca tvrdil ako dôvodnosť uplatneného nároku, bolo v priebehu konania preukázané, teda že je daný ukracujúci úmysel dlžníka a tento ukracujúci úmysel bol žalovanému známy. Nešlo o reálne ekvivalentný právny úkon, dlžník nemal iný exekvovateľný majetok, žalobca nebol na jeho pohľadávke uspokojený. Žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal všetky okolnosti nevyhnutné na úspešné odporovanie právneho úkonu.

Nepriзнание náhrady trov konania je v rozpore s čl. 2 ods. 1 Základných princípov CSP. Uviedol ďalej, že rozhodnutie je v rozpore aj s čl. 5 Základných princípov CSP v jeho materiálnom chápaní, a preto je rozhodnutie prvoinštančného súdu o pomere úspechu strán sporu v rozsahu 50 % u oboch nesprávne. S prihliadnutím na skutkové okolnosti tvrdené žalobcom, ktoré tento v konaní preukázal a tvrdenia žalovaného, ktoré žalobca vyvrátil, nie je možné pomer úspechu odvíjať len od veľkosti spoluvlastníckeho podielu, v rozsahu ktorého je kúpna zmluva neúčinná, pretože za okolností, kedy by bol tento podiel menší ako 1/2, by mal žalovaný paradoxne úspech vo veci väčší ako žalobca a súd by v konaní priznal žalovanému náhradu trov konania, čo by bolo za daných okolností, kedy relevantnú skutočnosť žalovaný netvrdil 5 rokov, v rozpore so samotnou povahou trov konania. Je možné sa len domnievať, že pri hypotetickom spoluvlastníckom podiele vo veľkosti 1/10 by žalobca mal úspech len 10 % a žalovaný úspech 90 %, čo by bolo za daných skutkových okolností v rozpore s princípom spravodlivosti.

4. K odvolaniu zaujal písomné stanovisko žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie prvoinštančného súdu o trovách konania považuje za správne. Súd čiastočne žalobu zamietol. O tom, že jeho rodičia mali zrušené BSM rozsudkom sp. zn. 8C/166/2000 zo dňa 12.12.2001 nemal žalovaný vedomosť. Pracoval v zahraničí, jeho otec podnikal a tieto úkony robil, aby nezaťažil prípadnými neúspechmi z podnikania spoločný majetok. O týchto skutočnostiach nemal vedomosť a otec sa na tieto okolnosti už nepamätal. Nemal žiaden dôvod zatajovať dôkazy. Navyiac, na pojednávaní nebol vypočutý a bola prítomná len advokátka, ktorá o týchto okolnostiach nevedela. Dokazovanie, ktoré prebiehalo pred prvoinštančným súdom súviselo so zisťovaním, či ekvivalentným právnym úkonom nemožno úspešne odporovať, teda či základ žaloby je daný. Až do vyhlásenia prvoinštančného rozhodnutia dňa 29.4.2021 bolo nesporné, že žaloba nie je dôvodná. Zo strany žalovaného nešlo o zneužitie práva.

O zrušení bezpodielového spoluvlastníctva rodičov nemal vedomosť, nedošlo zo strany žalovaného k zneužitiu práva, a preto nesúhlasí s týmto tvrdením žalobcu. Nemá vzdelanie a nemal prehľad o právnych úkonoch o zrušení BSM a o následných úkonoch, ktoré by riešili vyporiadanie zaniknutého majetku jeho rodičov. V tom čase bol slobodný a tieto okolnosti neboli s ním prejednávané.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne.

6. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

7. V Civilnom sporovom poriadku pri rozhodovaní o trovách konania je potrebné zásadne vychádzať z toho, ktorá zo strán v spore mala úspech. Zásada úspechu je jediným kritériom priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci sa uplatňuje tak, že neúspešná strana sporu má povinnosť nahradiť úspešnej strane trovy konania.

Vždy sa vychádza z procesného úspechu vo veci, kedy sa tento procesný úspech určuje vo vzťahu k predmetu sporu. Plný úspech sporu sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Túto zásadu uznal v odvolaní aj žalobca.

Plný úspech v spore môže mať žalobca len vtedy, ak výrok meritórneho rozhodnutia sa zhoduje so žalobným petitom.

8. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca sa domáhal určenia neúčinnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným ako kupujúcim a jeho rodičmi k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k.ú. T.. Teda žalobca žiadal určiť neúčinnosť zmluvy, ktorú uzatvorili so žalovaným rodičia, teda matka aj otec.

Uplatnený nárok v žalobe vo vzťahu ku každému z rodičov bol prvoinštančným súdom posudzovaný čo do základu a čo do výšky samostatne a prvoinštančný súd dospel k záveru, že čo do základu a čo do výšky je nárok dôvodný len vo vzťahu k otcovi L. G. X., nie však voči matke R. X., kde žaloba čo do základu aj čo do výšky bola zamietnutá.

Okolnosť, že žalovaný využil prostriedky procesnej obrany až pred vyhlásením rozsudku vo veci samej na predposlednom pojednávaní dňa 28.3.2022 nespôsobuje, že v konečnom dôsledku v situácii, kedy argumentami docielil čiastočnú nedôvodnosť uplatneného nároku v rozsahu zmluvy uzatvorenej so svojou matkou, že by z procesného hľadiska nemal byť čiastočne úspešný v spore. Ako to vyplýva z rozhodnutia prvoinštančného súdu, žalovaný bol úspešný v polovici, kedy nebolo rozhodnuté o neúčinnosti právneho úkonu jeho matky k polovici spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti, čo spôsobuje úspech žalovaného.

Preto správne postupoval prvoinštančný súd, keď vyhodnotil mieru úspechu oboch strán sporu v rozsahu 50 %. S takouto alternatívou ráta práve ust. § 255 ods. 2 CSP, kedy čiastočné procesné úspechy strán sporu sa v rovnakej výške anulujú. Nie je dôvod zohľadňovať proces, akým spôsobom boli vykonávané dôkazy na tvrdené okolnosti v priebehu prvoinštančného konania, vždy pri rozhodovaní o trovách konania je potrebné tak, ako to uviedol žalobca v odvolaní porovnať uplatnený nárok a výsledok sporu. Keďže žalobca bol čiastočne vo veci neúspešný, správne rozhodol prvoinštančný súd, že stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal.

V danom prípade prvoinštančným rozhodnutím nebolo porušené ani ust. § 255 ods. 2 CSP a ani čl. 2 ods. 1 a čl. 5 Základných princípov CSP.

Preto odvolací súd napadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP s použitím ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP.

V odvolacom konaní v plnom rozsahu bol z procesného hľadiska úspešný žalovaný, preto mu patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.